

**BREVIS|| INSTRVCTIO|| AD CORROBORAN-||DOS AC
IVVANDOS MO-||RITVROS, EOS PRAESERTIM|| qui ob
flagitia sua, publica Iudi-||cum sententia morti ad-||dicti
sunt:||**

Isella, Francesco

Coloniae Agrippinae, 1588

VD16 I 344

Articulus VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60044](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60044)

IVVANDOS MORIENTES.

tamē vt vmbra perit: si vt ignominia aliquam fugerent, vitam susque dequitulerint, cur non etiam & nobis contemnenda erit vita, vt æternam consequamur gloriam, perpetuamq; damnatorum fugiamus ignominiam? Ut animum magis addant morituro, adducant etiā aliquot exempla Martyrum.

Articulus VIII.

Ante omnia proponatur captiuo exemplum Sancti Sanctorum, Martyris Martyrum, Christi Domini nostri, cuius vita continua fuit passio: Quare meritò dicere potuit verba Psalmi illius; *Quoniam defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus*. & illud Ieremiæ; *O vos omnes qui transitis per viam, attendite & videte, si est dolor, sicut dolor meus*. Hic licebit morituro explicare, quomodo Christi dolor fuit maximus quæcum ad poenam: fuit enim arctissimè vinclatus, fuit crudissimè flagellatus: caput eius acutissimis spinis fuit lacinatum, fuit adactus ut propriam crucem in humeris suis portaret, cùm totus esset debilis, & corpore toto saucijs: fuit in cruce extensus crudeliter, & funibus tā crudeliter.

C 2 dcliter

48 INSTRVCTIO AD

Matth. 27. deliter distractus, vt omnia membra eius loco fuerint emota, atq; omnia eius ossa potuerint dinumerari. Manus & pedes, quæ partes sunt doloris maximè perceptuæ, durissimis clavis sunt perforatæ. Ita vt meritò de illo dici potuerit; *A planta pedis, usque ad verticem, non est in eo sanitas.* Et qui anteā erat formosus præ filijs hominū, huic neque species erat, neque decor, & putauerunt eum quæsi leprosum.

Esa. 53.
**Omnes Chri-
sti tensus
passi sunt.**

Non fuit sensus in Christo, qui nō peculiarem suum habuit dolorem, & pœnam. Tactus patiebatur, quia pellis erat lacerata, & dilaniata: Gustus cruciabatur amaritudine fellis: Odotatus affligebatur fœtore mortuorum corporum, quæ passim iacebant in monte Caluariæ: Auditus nihil præter blasphemias & conuitia percipiebat: Viscus nihil præter motiones capitum, subsannationes, aliaq; istorum scurrarum ludibria conspiciebat. Potest & hîc considerari acerbiorem factam Domini pœnam ex circumstantijs, quæ concurrebant: erat enim omnium hominū delicatissimus, cùm corpus ipsius formatum esset ex purissimo sanguine Beatæ Virginis, sine vi-

**Omnes cir-
cumstantiæ
nugebant do-
lorem Chri-
sti.**

**Corporis
complexio.**

IVVANDOS MORIENTES. 49

ri auxilio. Patiebatur sine culpa : erat enim ipsa innocentia , & Agnus qui tollit peccata mundi. patiebatur ab il lis, quos tot beneficijs particularibus onerârat. Mors eius maximum secū pudorem adferebat; etenim, præter quam quod erat filius Dei, erat etiam nobilissimus in hoc mundo , cùm es- set regio cretus sanguine. mors verò crucis nulli intentabatur , nisi qui infames erant, & hominibus nihili. i g nominiam auxit societas ; fuit enim suspensus inter duos latroncs : etiam locus; erat enim Regalis ciuitas, & ce lebris : tempus quoque: erat enim ma gna solennitas populi, & confluxerât Hierosolymam omnes finitimi pagi & oppida.

Omnia hæc exaggerant pœnam Domini nostri Iesu Christi; omnium autem maximè pœnam auxit , quod vidit multorum tantam fore malitiā, vt nihil ipsis tāta pœna esset profutura . Omnia hæc possunt amplificari ex meditationibus S. Bonaventuræ, Ioannis Tauleri, Lodoici Grana tensis, &c. qui deuotissimè paf sionem Domini per tractârunt.

C 3

Art.

Innocentia.
Patitur ab
amicis.

Mors igno-
minia.

Societas.

Locus.

Tempus.